

SISTEMUL DE ADAPOSTURI PERMANENTE PENTRU ASIGURAREA CONDUCERII POLITICE ȘI MILITARE, PROTECȚIA BUNURILOR MATERIALE ȘI A VALORILOR CULTURALE PRECUM ȘI PENTRU ADAPOSTIREA POPULAȚIEI LA RĂZBOI

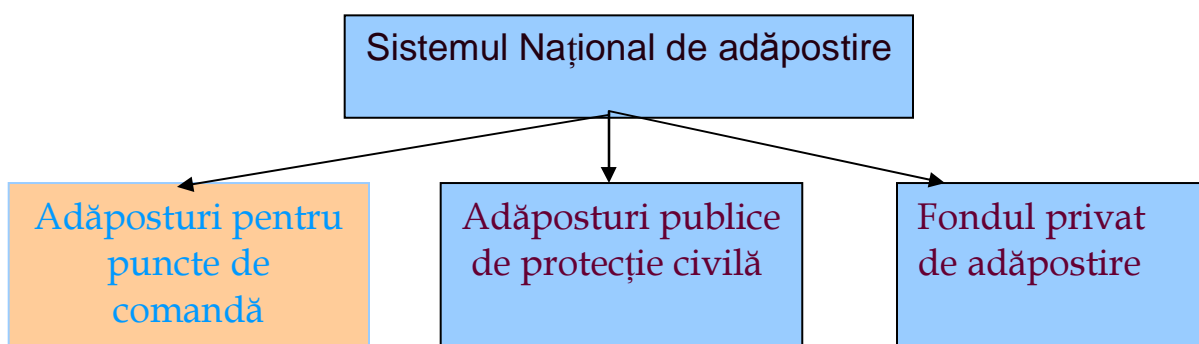
Scurt istoric

- 28 februarie 1933, prin Decretul Regal nr. 468, se aprobă "Regulamentul de funcționare a Apărării Pasive contra atacurilor aeriene"
- 1939, Parlamentul aprobă Legea pentru apărarea antiaeriană activă și pasivă
- 18 februarie 1943 se organizează Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului prin Instrucțiunile nr. 440
- 1943-Corpul special de intervenție
- prin decretul nr. 24 din 17 ianuarie 1952, se înființează Apărarea Locală Antiaeriană, prin adoptarea "Regulamentului Apărării Locale Antiaeriene"
- în Legea apărării naționale nr. 45/01.07.1994 apare în mod oficial denumirea "protecția civilă"
- în octombrie 1996, se aprobă Legea protecției civile în care sunt stipulate atribuțiile diferitelor structuri iar în noiembrie 2004 această lege este înlocuită de legea 481 care aduce reale îmbunătățiri

◆ **Protecția civilă** - un ansamblu integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit prezentei legi, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a dezastrelor.

◆ **Adăpostirea** - totalitatea construcțiilor special realizate sau amenajate care au capacitatea să reducă acțiunea de distrugere a armelor nucleare, chimice, biologice, incendiare, convenționale și să asigure protecția persoanelor adăpostite împotriva dărmăturilor provocate de explozii sau alte situații neprevăzute.

◆ **Adăposturile** de protecție civilă sunt spații special amenajate pentru protecția personalului în situații de urgență, proiectate, executate, dotate și echipate potrivit normelor și instrucțiunilor tehnice elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate de ministrul administrației și internelor;

Adăpostirea populației și salariaților se organizează din timp de pace și se realizează în funcție de clădirile care se construiesc sau în funcție de prevederile planului de mobilizare.

La amplasarea adăposturilor în teren se va avea în vedere ca distanța dintre adăposturi și locul de muncă sau locuința celor ce le vor folosi să permită ocuparea acestora într-un timp cât mai mic. De regulă distanța până la adăpost să nu fie mai mare de 300 m.

Stabilirea necesarului de adăpostit pentru calculul volumului de lucrări prin planul de mobilizare al economiei pentru planificarea lucrărilor de adăpostire se realizează astfel:

- pentru orașele care aplică și planul de evacuare-dispersare se ia populația orașului din care se scad cei mobilizați, populația care se evacuează, schimburile maxime din fabrici și de asemenea populația care și-a construit adăposturi familiale;
- pentru celelalte localități urbane se consideră populația orașului la care se adaugă populația care poate sosi din localitățile ce se evacuează dar se scad cei care se mobilizează, schimburile de lucru pentru care se construiesc adăposturi în incinta agenților economici și o parte din populația considerată a-și construi singură adăposturi familiale.

În planul de mobilizare a economiei naționale sunt prevăzute fonduri și materiale pentru dezvoltarea fondului de adăpostire.

Pentru adăpostire se pot avea în vedere următoarele categorii de construcții:

- ✓ adăposturi de protecție civilă special construite încă din timp de pace;
- ✓ subsolurile clădirilor, tunelurile tehnologice, galeriile edilitare și de termoficare sau alte lucrări subterane care la ordin pot fi amenajate ca adăposturi;
- ✓ adăposturile din prefabricate din beton armat ce se vor construi la declararea stării de război pe baza unor proiecte tip;
- ✓ adăposturile simple independente din material lemnos sau cu schelet metalic tot pe baza unor albume tip, tipărite din timp de pace;
- ✓ adăposturi individuale la locul de muncă pentru acele locuri de muncă unde procesul de producție nu poate fi oprit pe timpul alarmei aeriene;
- ✓ adăposturi de tip familial și tranșee acoperite ce se construiesc din resurse locale.

TIPURI DE ADĂPOSTURI:

Adăposturile de protecție civilă sunt acele adăposturi special construite, încă din timp de pace, care oferă protecție împotriva principalilor factori distructivi ai armelor obișnuite și ai armelor de nimicire în masă.

Adăposturile simple sunt acele lucrări amenajate de regulă la război în construcții existente.

După amplasare în teren :

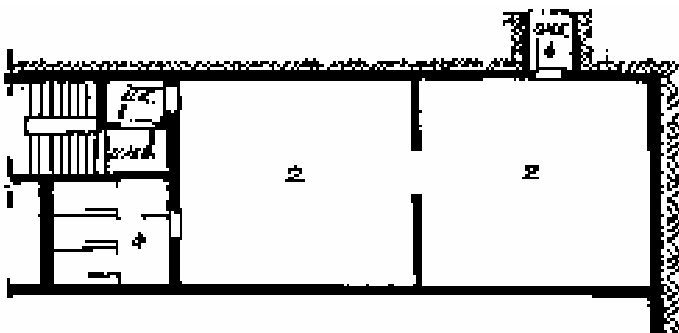
- subterane;
- semiîngropate.

După structura de rezistență:

- adăposturi tip monolit;
- adăposturi tip monolit cu strat de aer;
- adăposturi de tip în straturi;
- adăpost subteran de tip galerie.

După modul de amplasare față de clădirile din jur:

- adăposturi independente;
- adăposturi subsol în construcțiilor.

Un adăpost destinat adăpostirii populației are, de regulă, următoarele încăperi:

- sas;
- încăperi de adăpostit;
- grup sanitar;
- ieșire de salvare.

Pe timp de conflict armat Inspectoratul general pentru Situații de Urgență și inspectoratele județene, respectiv al municipiului București, conduc activitatea de intervenție din spații de adăpostire special amenajate denumite puncte de comandă.

Punctele de comandă sunt centre de conducere și de aceea sunt ținte preferate ale atacului inamicului

La alegerea unui punct de comandă trebuie avute în vedere:

- condițiile pentru legăturile de transmisiuni;
- posibilitățile de lucru pentru celulele și centrale;
- drumurile;
- dispersarea;
- siguranța;
- camuflarea împotriva cercetării terestre și din aer.

Alcătuirea unui punct de comandă pentru conducerea politică:

- 2 sau 3 intrări;
- 2 sau chiar 3 sasuri la fiecare intrare ;
- Camere dispuse lângă intrare:
 - pentru butelii de oxigen;
 - pentru grupuri electrogene și camera acumulatorilor;
 - punctul de tratare sanitară;
- Alte încăperi:
 - șef protecție civilă;
 - încăperi de lucru pentru comisii;
 - încăperi pentru centrale telefonice și de înștiințare;
 - încăperi pentru preparat și servit masa.

Alcătuirea unui punct de comandă pentru conducerea militară:

- punctul de comandă principal pentru conducerea luptei;
- punctul de comandă pentru conducere personal și servicii;
- puncte de comandă de rezervă;

Celulele și centralele punctului de comandă principal:

- celula de comandă;
- centrala de operații;
- centrala sprijinului de foc;
- centrala de informații;
- centrala de transmisiuni;
- celula forțelor de sprijin.

Punctul de comandă pentru conducere personal și servicii:

- centrala de operații;
- centrala de transmisiuni;
- celula punctului de comandă pentru compartimentul personal, munca cu presa și relațiile cu opinia publică, serviciul sanitar, administrația materială, preotul militar, finanțe, registratura.

Adăposturile de protecție civilă se dotează cu 3 categorii de instalații:

- instalația de ventilație;
- instalația electrică;
- instalația tehnico-sanitară.

La recunoașterea punctului de comandă trebuie avute în vedere :

- condițiile pentru legăturile de transmisiuni;
- posibilitățile de lucru pentru celule;

- drumurile;
- dispersarea;
- siguranța;
- camuflarea.

Protecția unor bunuri materiale cum ar fi monumente de arhitectură și artă, de mare importanță culturală, istorică și științifică, unele dintre ele unicat se poate realiza prin aplicarea unor procedee adecvate la construcții cum ar fi:

- ❖ căptușirea cu valuri de pământ, cu saci de nisip, sau cu panouri metalice de grosime corespunzătoare;
- ❖ coborârea de pe socluri și îngroparea în pământ în apropiere;
- ❖ zidirea golurilor de ferestre, pentru unele goluri mai mici montarea unor obloane de protecție din tole de oțel, crearea unor ecrane protectoare din beton armat;
- ❖ o măsură foarte modernă privind protecția documentațiilor este microfilmarea acestora și depozitarea lor în adăposturi special construite, cu instalații de climatizare;
- ❖ spațiile subterane naturale mari de tipul grotelor, peșterilor, tunelurilor nefolosite, galerii de mină scoase din exploatare care datorită faptului că se găsesc la distanțe mari de localități sau de locul unde se află personalul de adăpostit vor fi folosite pentru depozitarea bunurilor materiale, valori culturale etc.

Mihai Băănescu

BIBLIOGRAFIE:

- Legea nr. 481 din 8 noiembrie 2004 privind protecția civilă, publicată în Monitorul Oficial nr. 1.094 din 24 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență nr. 21 din 15 aprilie 2004 privind sistemul național de management al situațiilor de urgență, publicată în Monitorul Oficial nr. 361 din 26 aprilie 2004, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea nr. 630 din 29 iunie 2005 pentru stabilirea semnului distinctiv național prin care se identifică personalul și se marchează mijloacele tehnice, adăposturile, alte bunuri de protecție civilă, uniforma și cartea de identitate specifice personalului specializat cu atribuții în domeniul protecției civile, publicată în Monitorul Oficial nr. 597 din 11 iulie 2005;
- Legea nr. 50 din 29 iulie 1991 (*republicată*) privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial nr. 933 din 13 octombrie 2004 cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea nr. 560 din 15 iunie 2005 pentru aprobarea categoriilor de construcții la care este obligatorie realizarea adăposturilor de protecție civilă, precum și a celor la care se amenajează puncte de comandă, publicată în Monitorul Oficial nr. 526 din 21 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare;
- Decizia nr.177/1999 a Primului Ministru, „norme tehnice privind proiectarea și executarea adăposturilor de protecție civilă în subsolurile construcțiilor noi”.